

K.C. De Kempen clubblad

41e jaargang • september 2013

VÄSTGÖTASPETS

Uitnodiging ALV

Wormen

VÄSTGÖTA

De Västgötaspets, ook wel Valhund genaamd, is een heel oud ras uit Zweden(de Vikingen tijd) uit de laagland-gebieden van West-Gothaland en Väster-gotland.

Eeuwenlang zijn het boerenerfhonden geweest, bewakers van het erf en verdelgers van klein ongedierte. Ook werkten zij als drijver van koeien en schapen. Door hun lage poten-stand, kunnen ze goed hielen bijten, als er koeien achter blijven en zelf kunnen zij op tijd wegduiken voor de trap. Er zijn verhalen dat de Vikingen (in de 9de eeuw) dit ras meenamen over zee en dat er nakomelingen te vinden zijn in het ras van de Corgi (Wales -Engeland). Maar in de vorige Eeuw werden ze zeldzamer op het platteland, omdat er steeds minder gebruikshonden nodig waren.

Rond 1940 was het ras bijna uitgestorven. Dat kwam Graaf Björn von Rosen ter ore, dat dit oude type herdershond nog wel bestond in West-Gotha.

Daar waren nog enkele exemplaren gevonden, klein, maar in aantal genoeg om met het fokken weer te beginnen. Enkele liefhebbers namen het op zich, om dit ras van de ondergang te willen redden.

Het is een kortbenig en stevig gebouwde hond, die waakzaam is en een attente expressie heeft. Het uiterlijk is van een Spits, die gekoppeld is aan de eigenschappen van een herdershond

De uiterlijk eigenschappen zijn : Het hoofd tamelijk lang, vlakke schedel, de voorsnuit iets korter dan de schedel, goede stop, gesloten lippen en een zwarte neus.

SPETS

De mooie ovale ogen zijn donkerbruin van kleur en de oren zijn puntig en rechtop staand.

De voorhand is recht, de voeten ovaal van vorm en recht naar voren wijzend.

De staart, die mag kort zijn (met een heel klein pluimpje aan het eind) of lang zijn.

De lange nemen allerlei vormen aan bij het dragen, zoals met een mooie gekrulde slag over de rug heen.

Het belangrijkste en typerende, essentiële van dit ras is de verhouding schofthoogte tot de lichaamslengte.

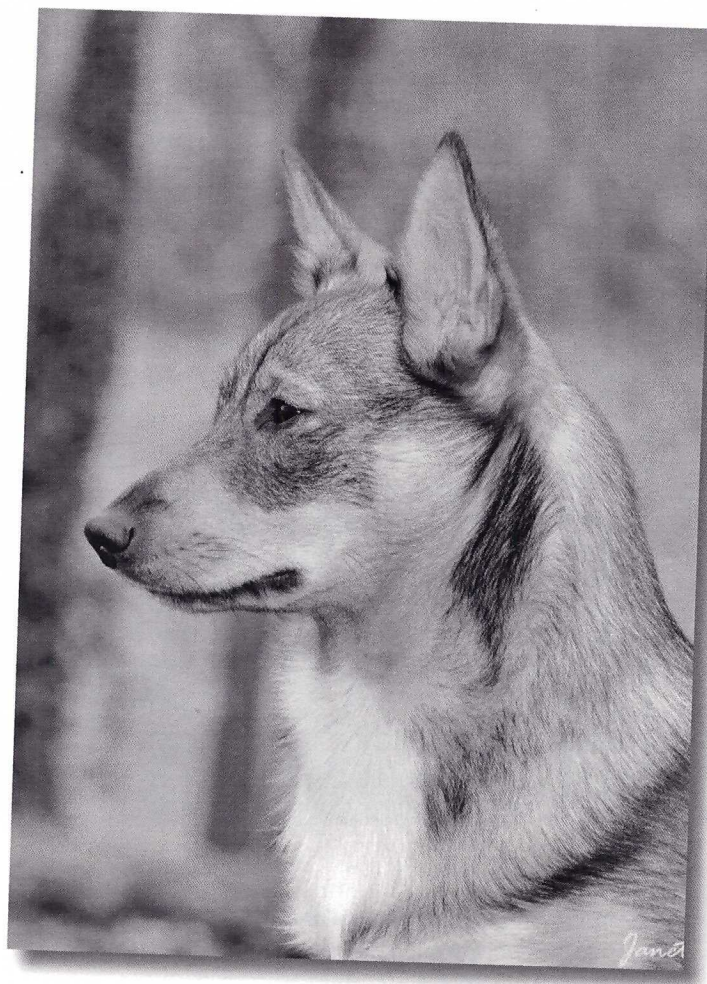
Deze verhouding moet zijn, als 2 tot 3, dwz. de hoogte van het laagste punt van de borst tot de grond, mag nooit minder zijn dan 1/3de van de schofthoogte.

Hun gewicht ligt meestal rond de 14 kg.

De vacht van deze herdershonden is hard, vlak aanliggend, mag langer zijn op nek, aan borst en achterkant van de achterbenen.

Er zijn twee basis kleuren, grijs en bruin met lichte kleur-schakeringen, ietsje wit als bles en nekvel is toegestaan.

Het karakter van dit ras is zacht van aard, zijn prettige huishonden, maar geen schoothondjes.

Zij zijn geduldig met kinderen. Wel moeten ze duidelijk en consequent worden opgevoed met zachte hand.

Ze houden erg van activiteiten en doen graag aan allerlei spelletjes mee, zoals behendigheid, flyball, skatebord en van alles wat bij hun levendigheid en speelsheid past, als ze maar in actie kunnen zijn, samen met hun baas.

In Nederland behoren de Västgötaspets niet tot de bekende honden rassen.

In 1977 kwamen de eerste Spetsen in Nederland, meegebracht door de Zweedse Nina Swaab en in November 1979 werd het eerste nest geboren. In 1983 werd door Mevrouw van Koeverden-Hudig met import de Spets definitief in Holland en kreeg in 1988 het eerste nest. Tegenwoordig is er een bestand van een kleine 500 in Nederland, met jaarlijks 2 a 3 nesten geboren.

Dit gezonde ras kan zeer oud worden en wel 15-18 jaar.

De Västgötaspets Vereniging Nederland vertegenwoordigt dit ras in ons land.

*Juli 2013 Geldrop.
Wil Nicasie*

OP BEZOEK BIJ:

Kennel van de Kloostertuin

Crème

Miss France

Hummer

Elle-Estivale

Linnet

Janet

Even er tussen uit, u kent het allemaal. Een paar dagen naar Nederland werd de keuze want ik ben al jaren woonachtig in Frankrijk. Mijn vriendin Anneke, waar ik logeerde, ging met haar Picardische Herdershond naar de ringtraining bij KC de Kempen en hier ontmoette ik Wil Nicasie. Al snel ging het gesprek over honden, hoe kan het ook anders!

Nu twee weken later zit ik achter de pc een stukje te schrijven voor het clubblad. Wil vindt het leuk om een stukje te publiceren over mijn geliefde ras de Västgötaspets. Vertel maar hoe je met het ras bent begonnen en wat je allemaal doet zegt Wil. Sneller gezegd dan gedaan want het is bijna dertig jaar dat ik bij de Västgötaspets betrokken ben.

In 1984 maakte ik kennis met het ras en het was liefde op het eerste gezicht. Het heeft nog vele jaren geduurd eer dat ik zelf mijn eerste Spetsje had. In die tijd geen Internet en ik spreek geen woord Zweeds. De wachttijd heb ik gevuld met het behalen van KK1, KK2 en E&B diploma's.

Lid geworden van Scandia, de rasvereniging die de rasbelangen destijds behartigde. Later actief betrokken geweest bij de oprichting van de VVN, welke ik heb voorgezeten tot aan mijn verhuizing.

Wie met het Spetsenvirus wordt besmet komt er moeilijk van los. Mijn eerste Spetsje, Smyrna Asia van de Zwanensteeg, is bijna 18 jaar geworden en overleden in 2011. Er wonen bij ons drie teefjes Longrove Linnet (10 jaar), Crème de la Crème van de Kloostertuin (6 jaar) en Elle-Estivale van de Kloostertuin (4 jaar) en twee reuen Hurstfield Sable Gra Beri (9 jaar) die luistert naar de naam Rags en Hummer-Herde van de Kloostertuin (1 jaar). Het eerste nestje "van de Kloostertuintjes" werd geboren in 1998 in Nederland.

U begrijpt het al; ik fok af en toe een nestje onder de kennelnaam "van de Kloostertuin".

Regelmatig worden mijn honden uitgebracht op een tentoonstelling. Vermoedelijk gaan ze liever met mij mee naar het bos dan naar de show maar het hoort er toch bij als je wilt fokken. Een hond die goede showresultaten behaald steekt goed in elkaar en dit is belangrijk voor de fokkerij. Mijn standpunt is dat je alleen moet fokken als het bijdraagt aan het ras. Vermeerderen is zinloos.

Door de jaren heen heb ik samen met mijn honden veel plezier gehad met Fly-Ball, Agility, G&G, en schapen drijven. Eigenlijk vindt de Spets alles leuk mits hij het samen met zijn baas mag doen.

Het is geen ras om in een kennel te houden, dit is het grootste onrecht wat je hem kan aandoen.

Een typische karaktereigenschap is dat je een Spets nooit kwijt raakt. Als je links naast je kijkt en je ziet hem niet, geen paniek want hij is gegarandeerd aan de rechter zijde. Ga je naar de toilet dan ligt de hond aan de andere kant van de deur te snuiven.... is de baas er nog :-)

Dit is hetgeen wat ik het meest waardeer in het karakter van het ras. Nooit weggelopen en altijd enthousiast om mee te gaan. Een sterk en gezond ras. Hoge leeftijden en met weinig tot geen gezondheidsproblemen.

De Västgötaspets waakt als een grote hond en beschermt zijn gezin. Hij is gefokt om op de boerderij de runderen op te halen en de boerderij in de gaten te houden. De Spets maakt gebruik van het "Heeleren" om de koeien op te halen. Hij bijt het vee in de hakken en mocht de koe naar achteren trappen dan bukt hij om de poten te ontwijken. De handigheid van een kortbenig ras!

Dit heeleren is een soort instinctmatige handeling en het gebeurt regelmatig dat een Spetsje zijn baas wil motiveren om door te lopen en hem even heelert in de kuiten!

Het mag niet verward worden met dominantie, noch met bijten. Een jachthond wijst het wild aan en een Spetsje heelert. Je krijgt het er nooit helemaal uit..... gelukkig maar zeg ik dan :-)

Een werkeigenschap die bewaard is gebleven door de jaren heen.

Er zijn nog enkele rasspecifieke punten die ik u niet wil onthouden zoals dat Västgötaspetsen worden geboren met korte staarten en met lange staarten. Ze worden niet gecoupeerd maar zo geboren. Er zit bij een natuurlijke kortstaart

altijd een haarpluim aan het eind. Net als aan het einde van een lange staart waar de vacht langer doorgroeit.

Mijn teven hebben slechts één loopsheid per jaar, erg handig denkt u dan maar om een nestje te fokken moet je erg goed opletten. Als je te laat bij de reu aan komt dan moet je toch echt een hele poos wachten voor de herkansing.

Het ras is opgebouwd met een cryptorchide stamvader waardoor er nog steeds regelmatig problemen zijn met het indalen van de testikels. Vervelend en erg moeilijk om het weg te fokken want het zit door het hele ras heen. Het is een fabel dat het door de reu komt want de reu en de teef geven het beiden door. Het positieve is dat de hond er in gezondheid mee oud kan worden!

Het gebit van de Västgötaspets heeft grote elementen. Het doet niet onder voor het gebit van de grotere herdershonden rassen. Mijn honden eten de grote maat hondenbrokken zodat ze kauwen op het eten en hiermee het gebit reinigen.

Er wordt in Nederland af en toe gefokt en u kunt hierover informatie vinden op de website van de Vastgotaspets Vereniging Nederland.

Ik kan nog pagina's vol vullen met tekst. Mocht u mijn Spetsjes willen zien, neem dan een kijkje op mijn website www.vandekloostertuin.com of kom op bezoek als u in la douce France bent.

U bent van harte welkom!

Vriendelijke groeten,
Janet van Iperen-Hoevens.